

Dosarul nr. 3r-375/20

Instanța de fond: Curtea de Apel Chișinău (jud: E.Palanciuc, E.Palanciuc, V.Negru)

DECIZIE

9 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând recursul depus de Igor Dodon, prin intermediul reprezentantului cu drept de vot consultativ Nicolae Fomov,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Dodon împotriva Comisiei Electorale Centrale și Maiei Sandu cu privire la obligarea examinării afirmațiilor, recunoașterea ca fiind false, defăimătoare, calomnioase și denigratoare declarațiile expuse în cadrul briefing-ului din 13 noiembrie 2020, precum și obligarea la dezmințirea informației defăimătoare,

împotriva încheierii din 3 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La data 14 noiembrie 2020 Igor Dodon prin intermediul reprezentantului cu drept de vot consultativ Nicolae Fomov a depus în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (instanța competentă în examinarea cauzelor de drept comun) cerere de chemare în judecată împotriva Maiei Sandu, solicitând recunoașterea drept false, denigratoare și defăimătoare declarațiile făcute în cadrul briefing-ului din 13 noiembrie 2020, obligarea la rectificarea/dezmințirea informației defăimătoare, care lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională, în cadrul unui briefing de presă publicat pe aceeași pagină, cu următorul text al dezmințirii: „Dezmint afirmațiile expuse în cadrul emisiunii din 13 noiembrie 2020, precum că Igor Dodon este un hoț. Informația răspândită în cadrul briefing-ului este defăimătoare și lipsită de substract factologic”.

Prin încheierea din 27 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost declinată competența judecătorului specializat în materie civilă de la examinarea cauzei la cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Dodon împotriva Maiei Sandu privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, cu transmiterea cauzei la Curtea de Apel Chișinău, pentru examinare conform competenței jurisdicționale materiale (f.d. 84-87).

La data de 1 decembrie 2020 în adresa reclamantului Igor Dodon a fost expediată înștiințare, prin care acestuia i s-a acordat termen, până la 2 decembrie

2020, ora 12.00, pentru concretizarea pretențiilor înaintate, prin prisma art. 206 din Codul administrativ (f.d.92).

La data de 02 decembrie 2020, reclamantul a prezentat cerere privind concretizarea acțiunii, indicând în calitate de pârât și Comisia Electorală Centrală, solicitând în final obligarea Comisiei Electorale Centrale să examineze afirmațiile expuse de Maia Sandu în cadrul briefing-ului din 13 noiembrie 2020 și să emită hotărâre prin care se va confirma sau infirma faptul ca fiind false, denigratoare și defăimătoare declarațiile făcute în cadrul briefing-ului din 13 noiembrie 2020 de către Maia Sandu în adresa lui Igor Dodon, privind identificarea ultimului ca hoț și acuzarea în întreprinderea acțiunilor privind fraudarea alegerilor prezidențiale din noiembrie 2020; recunoașterea drept false, denigratoare și defăimătoare declarațiile făcute în cadrul briefing-ului din 13 noiembrie 2020 de către Maia Sandu în adresa lui Igor Dodon privind identificarea ca hoț și acuzarea în întreprinderea acțiunilor privind fraudarea alegerilor prezidențiale din noiembrie 2020; obligarea Maiei Sandu la dezmințirea informației defăimătoare, care lezează onoarea, demnitatea și reptația profesională a lui Igor Dodon, în cadrul unui briefing de presă publicat pe aceeași pagină, cu următorului text al dezmințirii: „Dezmint afirmațiile expuse în cadrul emisiunii din 13 noiembrie 2020, precum că Igor Dodon este un hoț. Informația răspândită în cadrul briefing-ului este defăimătoare și lipsită de substract factologic” (f.d. 95-102).

Prin încheierea din 3 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea înaintată de Igor Dodon prin intermediul reprezentantului cu drept de vot consultativ Nicolae Fomov împotriva Comisiei Electorale Centrale, privind obligarea Comisiei Electorale Centrale de a examina afirmațiile expuse de Maia Sandu în cadrul briefing-ului din 13 noiembrie 2020 și de a emite hotărâre prin care se va confirma sau infirma faptul ca fiind false, denigratoare și defăimătoare declarațiile făcute în cadrul briefing-ului din 13 noiembrie 2020 de către Maia Sandu în adresa lui Igor Dodon, privind identificarea ultimului ca hoț și acuzarea în întreprinderea acțiunilor privind fraudarea alegerilor prezidențiale din noiembrie 2020, a fost declarată inadmisibilă, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) Cod administrativ, pe motiv că reclamantul nu a adresat autorității publice competente o cerere prealabilă.

Totodată a fost declarată inadmisibilă și acțiunea depusă de Igor Dodon prin intermediul reprezentantului cu drept de vot consultativ Nicolae Fomov către Maia Sandu privind recunoașterea drept false, denigratoare și defăimătoare a declarațiilor făcute în cadrul briefing-ului din 13 noiembrie 2020 de către Maia Sandu în adresa lui Igor Dodon, privind identificarea ca hoț și acuzarea în întreprinderea acțiunilor privind fraudarea alegerilor prezidențiale din noiembrie 2020; precum și obligarea Maiei Sandu la dezmințirea informației defăimătoare, care lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională a lui Igor Dodon, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, pe motiv că reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ (f.d.107-114).

Invocând ilegalitatea acestei încheieri, la data de 4 noiembrie 2020, Igor Dodon, prin intermediul reprezentantului cu drept de vot consultativ Nicolae Fomov, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a

încheierii recurate, cu restituirea cauzei instanței de fond pentru examinarea fondului.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerând-o neîntemeiată pe motiv că a fost emisă contrar garanțiilor privind accesul la justiție, iar normele de procedură au fost interpretate eronat.

În acest context a menționat că cerințele din prezenta acțiune nu se referă la procedurile clasice pentru revendicarea dreptului la respectul onoarei, demnității și reputației profesionale reglementate de Legea nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare precum și procedura contravențională de recunoaștere a calomniei calificată drept contravenție în corespundere cu art. 70 din Codul contravențional, ci se referă la contestarea acțiunilor/inacțiunilor altor concurenți electorali referitor la regulile cu privire la agitația electorală, prin care s-a lezat onoarea, demnitatea și reputația unui concurent electoral, acțiuni care de altfel s-au desfășurat în cadrul turului II al alegerilor prezidențiale și sunt reglementate de prevederile Codului electoral.

Respectiv, pentru ocrotirea acelor drepturi electorale care au o natură pur de contencios administrativ, legile în materie au instituit reguli speciale de procedură, și anume, normele de drept care reglementează procedura de contestare a acțiunilor/inacțiunilor concurenților electorali, urmează a fi interpretate în coroborare cu prevederile Codului administrativ, deoarece odată cu intrarea acestuia în vigoare, ulterior adoptării Codului electoral, acesta reprezintă Legea specială care reglementează procedura de examinare a acțiunilor de contencios administrativ. Or, Codul electoral stabilește doar dreptul concurenților electorali de a-și apăra drepturile pe cale judecătorească în instanța de contencios administrativ, iar procedura exercitării acestui drept este reglementată de prevederile Codului administrativ.

Recurentul a subliniat că în urma notificării de către Curtea de Apel Chișinău, acesta și-a concretizat acțiunea depusă, pretențiile fiind formulate inclusiv față de Comisia Electorală Centrală, prin prisma art. 206 alin. (1) lit. b) Codul administrativ, fiind intentată acțiune în obligare. Însă, ca urmare a examinării cererii de chemare în judecată concretizate, instanța a concluzionat că acțiunea intentată față de Comisia Electorală Centrală urmează a fi declarată inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) Cod administrativ, pe motiv că nu a fost respectată calea prealabilă, iar acțiunea intentată față de concurentul electoral urmează a fi declarată inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, deoarece reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept.

În acest context, a subliniat că instanța de fond nu a luat în considerare prevederile art. 72 din Codul electoral, care prescriu că acțiunile/inacțiunile concurenților electorali se contestă direct în instanța de judecată, în termen de 3 zile calendaristice.

Având în vedere că Codul electoral este legea specială, care stabilește dreptul concurenților electorali de a-și apăra drepturile pe cale judecătorească în instanța de contencios administrativ, iar procedura exercitării acestui drept este reglementată de prevederile Codului administrativ, a menționat că Codul electoral nu prevede obligația concurentului electoral de a contesta acțiunile altui concurent

electoral cu cerere prealabilă autorității publice, ci prevede dreptul de a se adresa nemijlocit instanței de judecată.

Recurentul a reiterat că instanța de judecată a stabilit ca fiind inadmisibilă acțiunea intentată față de Comisia Electorală Centrală, ca nefiind exercitată/dovedită calea prealabilă către autoritatea publică, însă nu a ținut cont de prevederile art. 72 alin. (1) din Codul electoral, care, la caz rămâne a fi aplicabil, în special prin prisma art. 163 lit. c) Cod administrativ, care prevede că procedura de examinare a cererii prelabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

În opinia sa, prima instanță greșit a aplicat doar prevederile Codului administrativ, odată ce Codul electoral conține prevederi aplicabile în continuarea speței. Or, în cazul adresării acțiunii cu respectarea căii prelabile la autoritatea publică, există riscul ca acțiunea să fie declarată tardivă, cu încălcarea termenului prevăzut la art. 72 alin. (2) din Codul electoral.

Astfel, recurentul a constatat că instanța de judecată a interpretat în mod restrictiv prevederile legale, fiind admisă privarea dreptului de acces la instanță, totodată prevederile Codului administrativ, coroborat cu prevederile Codului electoral nu corespund cerințelor esențiale a calității legii, or nu sunt previzibile, și respectiv nu corespund cerințelor constituționale privind calitatea legii.

În astfel de circumstanțe, instanța de judecată la etapa de examinare a admisibilității acțiunii, urma să reiasă din toate circumstanțele și să asigure protecția efectivă a drepturilor reclamantului, în special de acces la instanță, dar nu să limiteze la interpretarea restrictivă a prevederilor legale care sunt și imprevizibile, fiind evidențiată în prim-plan supremația dreptului, ca valoarea fundamentală, obligație impusă și prin art. 36 al Codului administrativ, valoare care a fost neglijată.

Referitor la capătul de cerere înaintat către Maia Sandu, instanța de fond greșit l-a declarat inadmisibil în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, or, acest capăt de cerere este inseparabil. Prin urmare, instanța pe rolul căreia se afla acțiunea a fost obligată să examineze acest capăt de cerere din acțiune, în temeiul art. 201 alin. (1) Cod administrativ. Cu toate acestea, deși instanța în încheiere a invocat prevederile respective, în mod arbitrar le-a ignorat și neîntemeiat a declarat capătul din cerere enunțat ca inadmisibil.

Pe cale de consecință, instanța la etapa adoptării încheierii contestate, nu a ținut cont de toate împrejurările importante pentru cauză, adoptând un act ilegal, pasibil casării, or, declararea acțiunii ca inadmisibilă constituie în esență un refuz din partea Curții de Apel Chișinău de a examina în fond cauza, fapt ce constituie o violare a articolului 6 §1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului. Aceasta deoarece restricția impusă accesului la o instanță de judecată nu va fi compatibilă cu articolul 6 § 1, decât dacă aceasta urmărește un scop legitim și există o proporționalitate rezonabilă între mijloacele folosite și scopul urmărit, cu atât mai mult că motivarea Curții de Apel Chișinău nu reprezintă altceva decât invocarea formală a unor temeuri de inadmisibilitate a acțiunii, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare.

În lumina celor relatate supra pentru a nu îngreuna accesul liber la justiție al recurentului și dreptul la un proces echitabil, a fost depusă prezenta cerere de recurs, solicitându-se admiterea recursului în sensul declarat.

În conformitate cu art. 74 alin. (6) Cod electoral, împotriva hotărârii instanței de judecată poate fi depus un apel în termen de o zi de la pronunțare, iar împotriva deciziei instanței de apel - un recurs în termen de o zi de la pronunțare.

Colegiul reține că, ținând cont de domeniul specific de activitate a legislației electorale, actul judecătoresc împotriva căruia poate fi depus apel sau recurs în temeiul art. 74 alin. (6) Cod electoral, urmează a fi privit *lato sensu*. Aceasta deoarece legislația electorală stabilește termene restrânse de examinare și soluționare a litigiilor electorale, de aceea atât recursul împotriva încheierii judecătorești, cât și cel depus împotriva hotărârii instanței de fond sau a deciziei instanței de apel se vor depune în termen de o zi de la pronunțare.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată în data de 3 decembrie 2020 (f.d.107). Astfel, recursul depus la data de 4 decembrie 2020 (f.d.117) de către Igor Dodon, prin intermediul reprezentantului cu drept de vot consultativ Nicolae Fomov, este în termen.

În conformitate cu art. 243 alin. (2) Cod administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

În speță, Colegiul nu consideră oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la argumentele invocate în recurs, deoarece criticele recurentului Igor Dodon au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii din 3 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Din conținutul recursului depus de Igor Dodon, prin intermediul reprezentantului cu drept de vot consultativ Nicolae Fomov, rezultă că recurentul nu este de acord cu încheierea din 3 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care acțiunea înaintată de ultimul a fost declarată inadmisibilă, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) și e) Cod administrativ (f.d.117-127).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea recurată este întemeiată, pornind de la următoarele.

În conformitate cu art. 191 alin. (3) Cod administrativ, Curtea de Apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Astfel, cercetând starea de fapt, Colegiul constată că reclamantul Igor Dodon, prin intermediul reprezentantului cu drept de vot consultativ Nicolae Fomov, înaintând prezenta acțiune cu concretizările ulterioare, a solicitat instanței de judecată prin prisma art. 52, 71-73 Cod electoral, art. 206 alin. (1) lit. b) Cod electoral:

- obligarea Comisiei Electorale Centrale de a examina afirmațiile expuse de Maia Sandu în cadrul briefing-ului din 13 noiembrie 2020 și de a emite hotărâre prin care se va confirma sau infirma faptul ca fiind false, denigratoare și defăimătoare declarațiile făcute în cadrul briefing-ului din 13 noiembrie 2020 de către Maia Sandu în adresa lui Igor Dodon, privind identificarea ultimului ca hoț și acuzarea în întreprinderea acțiunilor privind fraudarea alegerilor prezidențiale din noiembrie 2020;
- recunoașterea drept false, denigratoare și defăimătoare declarațiile făcute în cadrul briefing-ului din 13 noiembrie 2020 de către Maia Sandu în adresa lui Igor Dodon, privind identificarea ca hoț și acuzarea în întreprinderea acțiunilor privind fraudarea alegerilor prezidențiale din noiembrie 2020;
- obligarea părții Maia Sandu la dezmințirea informației defăimătoare, care lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională a lui Igor Dodon, în cadrul unui briefing de presă publicat pe aceeași pagină, cu următorul text al dezmințirii: „Dezmint afirmațiile expuse în cadrul emisiunii din 13 noiembrie 2020, precum că Igor Dodon este un hoț și a întreprins acțiuni în vederea fraudării alegerilor prezidențiale din noiembrie 2020. Informația răspândită în cadrul briefing-ului a fost defăimătoare și lipsită de substrat factologic.”

La capitolul dat, este remarcabil că din analiza materialelor cauzei și, în special a cererii privind concretizarea acțiunii rezultă că reclamantul prin solicitările expuse a înaintat per ansamblu o acțiune în obligare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. b) Cod administrativ.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) și (2) lit. f) Cod administrativ care prevede modul de examinare a admisibilității acțiunii în contencios administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 Cod administrativ.

La rândul său, conform art. 208 alineatele (1) și (3) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă. Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

În interpretarea corectă a normei enunțate, Colegiul menționează că atunci când o anumită autoritate este competentă să adopte un anumit act administrativ, persoana trebuie să se adreseze mai întâi acelei autorități cu solicitarea de emitere

a respectivului act și doar în cazul în care autoritatea refuză, tacit sau expres, urmează adresarea în instanța de judecată.

Totodată, normele care reglementează procedura prealabilă sunt concentrate în Titlul V al Cărtii II (art.162-169 Cod administrativ).

Astfel, în corespundere cu art. 162 alin. (3) lit. b) Cod administrativ, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre emiterea unui act administrativ individual.

În această ordine, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ constată că Igor Dodon, prin intermediul reprezentantului cu drept de vot consultativ Nicolae Fomov, a depus prezenta acțiune în obligare contrar art. 208 alin. (3) din Codul administrativ, adică fără a depune anterior la Comisia Electorală Centrală o cerere de emitere a actului administrativ individual privind examinarea afirmațiilor expuse de Maia Sandu în cadrul briefing-ului din 13 noiembrie 2020, ceea ce în mod justificat a generat declararea inadmisibilității în partea capătului de cerere către Comisia Electorală Centrală. Or, așa cum în mod corect a reținut Curtea de Apel Chișinău, reclamantul nu a respectat procedura legală prevăzută de Codul administrativ, în privința înaintării acțiunii în obligare de emitere a actului administrativ.

Cât privește argumentul recurentului precum că concurentul electoral care contestă acțiunile altui concurent electoral urmează să depună acțiunea la Curtea de Apel Chișinău, fără respectarea căii prealabile exercitată în adresa autorității publice, acesta este nefondat.

Aceasta deoarece pentru ocrotirea drepturilor pretins încălcate, legile în materie au instituit reguli speciale de procedură, și anume, normele de drept care reglementează procedura de contestare a acțiunilor/inacțiunilor concurenților electorali, urmează a fi interpretate în coroborare cu prevederile Codului administrativ, întrucât odată cu intrarea acestuia în vigoare, ulterior adoptării Codului electoral, acesta reprezintă Legea specială care reglementează procedura de examinare a acțiunilor de contencios administrativ. Or, Codul electoral stabilește doar dreptul concurenților electorali de a-și apăra drepturile pe cale judecătorească în instanța de contencios administrativ, iar procedura exercitării acestui drept este reglementată de prevederile Codului administrativ.

În continuare, nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că ar cădea sub incidența excepțiilor prevăzute de art. 163 Cod administrativ, fiind îndreptățit de a se adresa nemijlocit în instanța de judecată, întrucât reieșind din dispozițiile art. 208 alin. (3) Cod administrativ, rezultă fără dubiu care sunt condițiile de admitere a acțiunii în obligare, cu atât mai mult că starea de fapt procesuală care condiționează admisibilitatea acțiunii în speță nu se atribuie excepțiilor legale prevăzute de art. 163 din Codul administrativ.

Astfel, în acord cu aspectele reținute de instanța de fond, se constată că reclamantul urma să se conducă de prevederile art. 208 alin. (3) Cod administrativ și să solicite Comisiei Electorale Centrale anterior depunerii acțiunii, emiterea unei hotărâri cu privire la examinarea afirmațiilor expuse de Maia Sandu în cadrul briefing-ului din 13 noiembrie 2020 și doar ulterior, în caz de refuz sau de nesoluționare a cererii, urma să depună prezenta acțiune în obligare în instanța de contencios administrativ, condiție însă ce nu se atestă la caz.

Neîntemeiat este și argumentul recursului precum că, prin întreprinderea acțiunilor în maniera solicitată de instanță - contestarea acțiunilor concurentului electoral organului electoral și ulterior depunerea acțiunii în instanță – ar exista riscul de omitere a termenului de contestare a acțiunilor concurentului electoral.

Dimpotrivă, această procedură stabilită expres de legiuitor este o garanție de apărare suplimentară a drepturilor pretins afectate a persoanei, nefiind doar o simplă formalitate și care de fapt nu poate să genereze omiterea termenului de contestare a acțiunilor concurentului electoral.

Referitor la argumentele recursului precum că prima instanță a invocat imprezibil prevederile art. 191 alin. (3) Cod administrativ și art. 72 alin. (1) Cod electoral, care prevede competența Curții de Apel Chișinău a acțiunilor în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral, deoarece prevederile art. 191 alin. (3) Cod administrativ sunt aplicabile doar în partea ce privește contestarea acțiunilor și hotărârilor Comisiei Electorale Centrale, dar nu și a acțiunilor concurenților electorali.

Or, problema în cauză a fost soluționată prin încheierea irevocabilă din 26 noiembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, astfel că soluția enunțată nu mai poate fi repusă în discuție, inclusiv în cadrul procedurii de recurs. În caz contrar s-ar încălca principiul res judicata, care este unul dintre aspectele fundamentale ale supremației dreptului (cauza Brumarescu vs. România par. 61). Securitatea juridică implică respectul pentru principiul res judicata, care constituie principiul caracterului definitiv al hotărârilor judecătorești. Deci, principiul autorității de lucru judecat corespunde necesității de securitate juridică și ordine socială.

În ce privesc argumentele recursului în privința faptului că odată cu adoptarea Codului administrativ - prevederile adoptate urmează a fi aplicate în calitate de lege specială în coraport cu Codul electoral, iar în acest sens urmau a fi ajustate și prevederile Codului electoral, deoarece Codul administrativ a introdus concepte noi, contrare Legii contenciosului administrativ (abrogate) și care ca consecință, fac imprezibile normele Codului electoral, acestea depășesc limitele controlului judecătoresc.

Totodată, Colegiul reține că, în această parte cererea de recurs în realitate denotă un recurs constituțional care nu ține de competența instanțelor judecătorești în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (3) lit. c) Codul administrativ, iar faptul că există un proiect de ajustare a unor prevederi ale Codului electoral la prevederile Codului administrativ, precum și perfecționarea procedurilor electorale în acest sens, aceasta nu poate constitui drept temei de admitere a recursului și casarea încheierii recurate, din care considerent prima instanță corect a declarat inadmisibilă acțiunea în partea capătului de cerere către Comisia Electorală Centrală.

În continuare, Colegiul reține ca fiind întemeiată și concluzia primei instanțe în partea declarării inadmisibile a capătului de cerere către Maia Sandu, deoarece conflictul electoral iscat în litigiul dedus judecării implică soluționarea unor pretenții indisolubil legate una de alta, care per ansamblu formează o acțiune în obligare, iar declararea unei pretenții inadmisibile denotă inadmisibilitatea acțiunii în totalitatea ei.

Or, cerințele înaintate în instanța de judecată întru apărarea drepturilor electorale sunt cerințe care rezultă din raporturi administrative și, ținând cont de specificul lor, necesită a fi examinate și soluționate cu respectarea condițiilor specificate în art. 206 coroborat cu art. 207 Cod administrativ.

În astfel de circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră neîntemeiate argumentele recurentului, deoarece acestea sunt lipsite de suport legal.

Pentru motivele arătate, completul notează că necesitatea declarării acțiunii ca fiind inadmisibilă, se datorează și faptului că protecția efectivă a drepturilor subiective impune instanței de judecată obligația de a reține spre examinare doar acțiunile ce denotă un caracter serios, adică un interes imediat și practic pentru reclamant, fapt ce în speță nu se atestă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că examinarea admisibilității după criteriul instituit de art. 207 din Codul administrativ, constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de articolul 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului, iar potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, stabilirea unor condiții de admisibilitate pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie o încălcare a accesului liber la justiție (Gheorghită v. Republica Moldova, 2 iulie 2019, § 27).

Luând în considerare cele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, fapt pentru care recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu art. 230, 243 alin. (1) lit. b), alin. (2) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de Igor Dodon, prin intermediul reprezentantului cu drept de vot consultativ Nicolae Fomov.

Se menține încheierea din 3 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Dodon împotriva Comisiei Electorale Centrale și Maiei Sandu cu privire la obligarea examinării afirmațiilor, recunoașterea ca fiind false, defăimătoare, calomnioase și denigratoare declarațiile expuse în cadrul briefing-ului din 13 noiembrie 2020, precum și obligarea la dezmințirea informației defăimătoare.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh